

ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی

مکزیک

ششمین بیانیه از جنگ لاکندونا

(بخش سوم)

۵- می خواهیم چه کنیم؟

بسیار خوب، حالا برایتان تعریف می کنیم که می خواهیم در جهان و در مکزیک چکار کنیم. زیرا نمی توانیم به آنچه در کره ی خاکی ما می گذرد نگاه کنیم و ساکت بنشینیم. تو گویی جز خود ما کسی دیگر اینجا نیست.

بدین ترتیب، آنچه می خواهیم این است که به همه ی کسانی که مقاومت می کنند و به سبک خود در کشورشان مبارزه می کنند بگوییم که شما تنها نیستید و اینکه ما زاپاتیستها هرچند خیلی کوچکیم، از شما پشتیبانی می کنیم و در فکر آنیم که چگونه می توانیم شما را در مبارزه تان یاری دهیم و با شما درباره ی آموختن صحبت کنیم چون در واقع، آنچه ما یاد گرفته ایم، یاد گرفتن است.

همچنین ما می خواهیم به مردم آمریکای لاتین بگوییم که برای ما مایه ی افتخار است که بخشی هرچند کوچک از شما باشیم. این را ما به بهترین وجه چندین سال پیش فهمیدیم و احساس کردیم، زمانی که این قاره با نوری که چه گوارا و پیش از او بولیوار نام داشت روشن و فروزان بود. آری، گاه می شود که خلق ها نامی را همچون پرچم به دست می گیرند.

دیگر اینکه ما می خواهیم به مردم کوبا که سالها ست به سبک خود مقاومت می کنند بگوییم که شما تنها نیستید و ما با محاصره ای که گرفتار آنید مخالفیم و در فکر آنیم که چطور می توانیم برای مقاومت تان چیزی بفرستیم، هرچند غیر از ذرت چیزی در دست نیست. به مردم آمریکای شمالی هم می خواهیم بگوییم ما مسائل را با یکدیگر خلط نمی کنیم و می دانیم که بین دولت های بد شما که به همگان آسیب می رسانند، و شما مردم آمریکای شمالی که در درون کشور خود مبارزه می کنید و با مبارزه ی دیگر ملتها ابراز همبستگی می کنید فرق می گذاریم و هردو طرف را یکسان نمی دانیم. همچنین ما می خواهیم به برادران و خواهران «ماپوش» در شیلی بگوییم که ما مبارزه ی شما را از نظر دور نمی داریم و از مبارزانتان می آموزیم. به ونزوئلایی ها هم می گوییم که ما دفاع شما را از حق حاکمیت تان، یعنی حق ملت تان را در اینکه مسیر زندگی خویش را خود تعیین کند تحسین می کنیم و نیز به برادران و خواهران بومی در اکوادور و در بولیوی می گوییم که شما به سراسر آمریکای لاتین درسی تاریخی می دهید، زیرا سرانجام جهانی شدن نولیبرالی را متوقف می کنید. به «پیکه

تروها» و جوانان آرژانتین هم می خواهیم بگوییم که شما را دوست داریم. چنانکه به کسانی که در اوروگوئه خواهان کشور بهتری هستند می گوییم شما را تحسین می کنیم. به آنان که در برزیل فاقد زمین اند می گوییم که به شما احترام می گذاریم و به تمام جوانان آمریکای لاتین هم می خواهیم این نکته را بگوییم که آنچه در کار انجامش هستید ارزنده است و برای ما بسیار امیدوار کننده.

ما به برادران و خواهران اروپای اجتماعی [فوروم اجتماعی اروپا] هم می خواهیم بگوییم که شما تنها نیستید و اینکه جنبش بزرگ شما علیه جنگ های نولیبرالی مایه ی خوشحالی فراوان ما ست. همچنین ما اشکال سازماندهی و نوع مبارزه تان را با دقت دنبال می کنیم برای آنکه شاید چیزی از آن بیاموزیم و اینکه ما در جستجوی وسیله ای هستیم که از شما در مبارزه تان پشتیبانی کنیم، اما برایتان یورو نخواهیم فرستاد چون در نتیجه ی درهم برهمی اتحادیه ی اروپا ارزش یورو تنزل می کند، اما شاید برایتان کارهای دستی و قهوه بفرستیم تا بفروشید و کمکی باشد برای فعالیت های مبارزاتی تان. ممکن است برایتان «پوسول» [نوشابه ای ست از آرد ذرت] بفرستیم که در مقاومت نیروی زیادی می دهد. اما این شاید پیشنهاد خوبی نباشد چون برای ما پوسول عادی ست، ولی شاید شما را مریض کند و در مبارزه ضعیفتان کند، آنوقت طرفداران نولیبرالیسم ممکن است بر شما غلبه کنند.

ما به برادران و خواهران آفریقایی، آسیایی و اقیانوسیه هم می خواهیم بگوییم ما نیز می دانیم که شما مبارزه می کنید و می خواهیم افکار و تجارب شما را بهتر بشناسیم.

ما می خواهیم به جهانیان بگوییم که ما خواستار عظمت شماییم، آنقدر عظیم به طوری که شما که مقاومت می کنید بتوانید دوام بیاورید زیرا طرفداران نولیبرالیسم می خواهند شما را از پای درآورند و امیدواریم شما مانع آنان شوید و به نفع کل انسانیت به مبارزه ادامه دهید.

خب، اما آنچه در مکزیك می خواهیم انجام دهیم این است که با افراد و سازمان های واقعاً چپ به یک توافق دست یابیم زیرا فکر می کنیم در چپ سیاسی ست که ایده ی مقاومت در برابر جهانی شدن نولیبرالی وجود دارد تا کشوری بسازیم که در آن برای همگان عدالت، دموکراسی و آزادی وجود داشته باشد. نه مثل حالا که عدالت، تنها برای ثروتمندان است و آزادی فقط برای شرکت های بزرگ، و دموکراسی فقط برای آنکه دیوارها را با پوستره های انتخاباتی بپوشانند. ما فکر می کنیم که تنها از چپ است که می تواند برنامه ی مبارزه ای سر برآورد. تا میهن ما مکزیك نمیرد.

بنابر این، ما فکر می کنیم که با این افراد و سازمان های چپ باید به طرحی دست یابیم تا به همه ی مناطق مکزیك برویم که در آن آدم های فروتن و ساده ای مثل خودمان بسر می برند. ما به آنها نمی خواهیم بگوییم که چنین و چنان کنند یا به آنان دستور بدهیم.

همچنین از آنها نخواهیم خواست که به فلان یا بهمان کاندیدا رأی بدهند زیرا از حالا می دانیم که همگی نولیبرال هستند. همچنین از آنها نخواهیم خواست که مثل ما بشوند یا اسلحه به دست گیرند.

کاری که می‌کنیم این است که از آنها بپرسیم زندگی‌شان، مبارزه‌شان چگونه است، درباره‌ی کشورمان چه فکر می‌کنند و اینکه ما باید چکار کنیم که دولتیان با ما نجنگند.

کاری که خواهیم کرد این است که فکر آدم‌های ساده و معمولی را ملاک قرار دهیم شاید همان عشقی را که ما برای میهن مان داریم در آنها بیابیم.

و شاید هم به توافقی دست یابیم بین همه‌مان که آدم‌های ساده و معمولی هستیم و با هم در سراسر کشور متشکل شویم و مبارزاتمان را که در حال حاضر تک‌تک و جداگانه است هماهنگ کنیم و برنامه‌ای بیابیم که شامل چیزی باشد که همه‌مان می‌خواهیم و نیز طرحی برای آنکه چکار کنیم تا این برنامه یعنی «برنامه‌ی سراسری ملی برای مبارزه» به اجرا درآید.

آنوقت بر اساس موافقت اکثریت این افراد که به سخنان و آراء‌شان گوش می‌دهیم، با همگان مبارزه‌ای را سامان می‌دهیم، با بومیان، با کارگران، دهقانان، دانشجویان، معلمان، کارمندان، زنان، کودکان، سالمندان. یعنی همه‌ی آدم‌ها و کسانی که قلبی بزرگ و بخشنده دارند و مایل‌اند مبارزه کنند تا میهن ما که مکزیک نام دارد به ویرانی کشیده نشود، میهنی که بین «ریو براوو» و «ریو سوشیات» قرار دارد، یک طرفش اقیانوس آرام است و طرف دیگرش اقیانوس اطلس.

۶- درباره‌ی روش ما برای انجام کار

خب، این کلام ساده‌ی ما خطاب به افراد فروتن و ساده‌ی مکزیک و جهان است و کلام امروزمان را ششمین بیانیه‌ی جنگل لاکاندونا می‌نامیم.

با کلام ساده‌مان می‌خواهیم بگوییم که...

ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی به توافق آتش بس تهاجمی خود وفادار است و به نیروهای دولتی و حرکت‌های نظامی تهاجمی هیچ‌گونه حمله‌ای نخواهد کرد.

ارتش زاپاتیستی همراه با این ابتکار مسالمت‌آمیز که آغاز می‌کنیم، همچنان بر توافق مبتنی بر تأکید بر مبارزه‌ی سیاسی وفادار است. بر این اساس، ارتش زاپاتیستی به ایده‌ی خود مبنی بر آنکه هیچ‌نوع ارتباط مخفی با سازمان‌های سیاسی - نظامی چه در مکزیک و چه در دیگر کشورها نداشته باشد وفادار است.

ارتش زاپاتیستی توافق مبتنی بر دفاع، حمایت و فرمانبرداری از جامعه‌های بومیان زاپاتیستی را که عوامل تشکیل‌دهنده‌ی آن و بالاترین ارگان رهبری‌اش هستند مورد تأکید مجدد قرار می‌دهد بی‌آنکه در فرآیند دموکراتیک درونی مداخله‌ای کند و البته در چارچوب امکاناتی که دارد در تحکیم خودمختاری، در تقویت دولت خوب و بهبود بخشیدن به اوضاع زندگی عموم سهم خود را ادا می‌کند. به عبارت دیگر، آنچه ما در مکزیک و در جهان انجام خواهیم داد بدون سلاح خواهیم کرد، با

جنبش مدنی و مسالمت آمیز و بی آنکه حمایت از جامعه های خودمان را از یاد ببریم یا متوقف کنیم. بدین ترتیب...

در جهان...

۱- ما روابط متقابل احترام آمیز و همیاری با افراد و سازمانهایی برقرار می کنیم که مقاومت می کنند، با نولیبرالیسم مبارزه می کنند و به سود انسانیت عمل می نمایند.

۲- در محدوده ی امکاناتمان کمک های مادی مثل خواربار و کارهای دستی برای برادران و خواهرانی که در سراسر جهان مبارزه می کنند خواهیم فرستاد.

برای شروع، از شورای دولت خوب در لارنالیداد کامیونی قرض خواهیم گرفت که «چومپیراس» نام دارد با ظرفیت تقریبی ۸ تن. آن را پر از ذرت خواهیم کرد و شاید دو بشکه بنزین یا نفت، بر اساس اینکه کدام مناسب آنان باشد و آن را به سفارت کوبا در مکزیک خواهیم برد تا آن را به عنوان پشتیبانی زاپاتیست ها از مقاومت مردم کوبا علیه محاصره ی اقتصادی ایالات متحده برای آنان بفرستد. شاید هم بشود جایی نزدیک تر تحویل داد چون همیشه تا مکزیکو سیتی رفتن راه دراز است و اگر چومپیراس در وسط راه خراب شود نمی توانیم به وعده مان وفا کنیم.

و باید این کار را زود انجام داد به شرط اینکه به ما حمله نکنند. چون اگر چند ماه عقب بیفتد فقط می توانیم جوانه ی ذرت بفرستیم که آنهم در راه خراب می شود. پس بهتر است در همین نوامبر و دسامبر فرستاده شود.

با تعاونی های کارهای دستی و زنان نیز قراردادهایی می بندیم تا میزان قابل توجهی از لباس های گلدوزی شده را برای اروپایی ها بفرستیم که چه بسا اتحادشان به هم خورده باشد. همین طور شاید قهوه ی محصول تعاونی های زاپاتیستی را برایشان بفرستیم تا بفروشند و کمکی برای مبارزه شان باشد و اگر قهوه به فروش نرفت، می توانند کمی قهوه بنوشند و درباره ی مبارزه ی ضد نولیبرالی بحث کنند و اگر هوا کمی سرد شده باشد می توانند لباس های گلدوزی شده ی زاپاتیستی را بپوشند که حتی اگر با دست شسته شود رنگش نمی رود.

به برادران و خواهران بومی بولیوی و اکوادور نیز کمی ذرت که ژن آن دستکاری نشده خواهیم فرستاد. مشکل فقط این است که نمی دانیم به کجا تحویل دهیم تا درست به مقصد برسد. با وجود این، آماده ایم این کمک ناچیز را تقدیم کنیم.

۳- به همه ی مردان و زنانی که در سراسر جهان مقاومت می کنند می گوییم که بالاخره باید دیدارهای بین قاره ای دیگری، دست کم یک دیدار، احتمالاً در دسامبر امسال یا ژانویه ی سال آینده برپا کنیم. باید روی این پیشنهاد فکر کرد. ما نمی خواهیم در این باره تصمیم بگیریم به خصوص از این لحاظ که باید جمعاً در موارد زیر به توافق برسیم که دیدار کجا، کی، چگونه و با حضور چه کسانی برپا شود. نمی خواهیم وضع طوری باشد که تنها یک تریبون وجود داشته باشد، که کسانی صحبت

کنند و دیگران گوش بدهند، بلکه تریبونی درکار نباشد، همه در یک سطح باشند، همه صحبت کنند البته با نظم، وگر نه غلغله می شود و کسی چیزی نمی شنود. علاوه بر این، با سازماندهی خوب، همه گوش می دهند، در دفترچه هاشان از کلام مقاومت دیگران یادداشت بر می دارند تا بعد، با همزمان مرد و زن خود در عرصه ی فعالیت خویش به گفتگو بنشینند. ما فکر می کنیم که این دیدار باید در جایی باشد که زندانی بس بزرگ داشته باشد، زیرا آنها اگر ما را سرکوب کنند و به زندانمان اندازند همه ی ما تلنبار نخواهیم شد و اگر زندانی باشیم و خوب سازماندهی شده باشیم، در زندان به دیدارهای بین قاره ای خود به نفع کل بشریت و علیه نولیبرالیسم ادامه خواهیم داد. آنجا به شما خواهیم گفت که چه باید کرد و چه می کنیم تا به توافق برسیم. باری، این است آنچه فکر می کنیم که باید در جهان به انجام رسانیم. و اکنون...

در مکزیک...

۱- ما به مبارزه ی خود به نفع خلق های بومی مکزیک ادامه خواهیم داد. اما نه فقط به نفع آنها و نه فقط با آنها، بلکه به نفع استثمار شدگان و سلب مالکیت شدگان مکزیک و همراه با همه ی اینان در سراسر کشور. وقتی می گوئیم همه ی استثمار شدگان مکزیک منظورمان برادران و خواهرانی که ناگزیر شده اند برای پیدا کردن کار و نان بخور و نمیر به ایالات متحده بروند نیز هست.

۲- ما مستقیماً و بی واسطه با مردمان ساده و عادی مکزیک صحبت خواهیم کرد و بر پایه ی آنچه از آنان می شنویم و فرا می گیریم، در کنار همین ها که مثل خود ما آدم های فقیر و ساده ای هستند دست به تدوین برنامه ای سراسری و ملی برای مبارزه خواهیم زد، برنامه ای که صریحاً چپ باشد یعنی ضد سرمایه داری و ضد نولیبرالی. به عبارت دیگر برای عدالت، دموکراسی و آزادی مردم مکزیک.

۳- ما خواهیم کوشید شیوه ی دیگری از سیاست بسازیم یا بازسازی کنیم که به نحوی از انحاء حامل آگاهی در جهت خدمت به دیگران باشد، بدون نفع مادی، با فداکاری و اخلاص و درستکاری، که به عهد خویش وفادار باشد و تنها مزد آن رضایت خاطر از انجام درست وظایف باشد. به عبارت دیگر همان کاری که قبلاً مبارزان چپ می کردند و هیچ چیز، نه ضربات، نه زندان و نه مرگ و البته نه دلار آنها را از ادامه ی وظایف شان باز نمی داشت.

۴- ما در نظر داریم مبارزه ای در جهت تدوین یک قانون اساسی جدید آغاز کنیم یعنی قوانین جدیدی که خواست های مردم مکزیک را نصب العین خود قرار دهد مثلاً خانه، زمین، کار، خوراک، بهداشت، آموزش، اطلاعات، فرهنگ، استقلال، دموکراسی، عدالت، آزادی و صلح. قانون اساسی جدیدی که حقوق و آزادی های مردم را به رسمیت بشناسد و از ناتوانان در برابر زورمندان دفاع کند.

بدین منظور...

ارتش زاپاتیستی آزادی بخش ملی هیأتی از رهبری خود را به منظور تحقق این هدف بدون محدوده ی زمانی معین به سراسر کشور خواهد فرستاد. این هیأت رهبری زاپاتیستی همراه با سازمان

ها و افراد چپ که این بیانیه ی ششم جنگل های لاکاندونا را تأیید خواهند کرد، به جاهایی خواهد رفت که مشخصاً از آن دعوت کرده باشند.

ما همچنین به اطلاع می رسانیم که ارتش زاپاتیستی با سازمانها و جنبش هایی که انتخاباتی نیستند و خود را در نظر و عمل چپ می دانند، در چارچوب شرط های زیر ائتلاف خواهد کرد:

هیچ توافقی از بالا برای تحمیل به پایین صورت نگیرد، بلکه توافق خواهیم کرد که با هم حرکت کنیم و به خشم مردم گوش کنیم و آن را سازمان دهیم. هیچ جنبشی را سازمان ندهیم که بعداً در غیاب کسانی که آن را برپا کرده اند مورد معامله و چانه زنی قرار گیرد، بلکه همیشه نظرات کسانی که در آن شرکت می ورزند در نظر گرفته شود. در جستجوی آن نباشیم که از دولت یا کسانی که الهام بخش آن هستند هدیه، موقعیت، امتیاز، مقام دولتی کسب کنیم، بلکه از چارچوب های انتخاباتی فراتر رویم. هرگز نکوشیم که مسائل ملت خویش را از بالا حل کنیم، بلکه از پایین و توسط پایین بدیلی بسازیم جهت مقابله با عملیات ویران سازی که نولیبرالیسم مرتکب می شود، بدیلی چپ برای مکزیک.

ما تأیید می کنیم احترام متقابل و اختیار و استقلال سازمانها را، اشکال مبارزه و نحوه ی سازماندهی شان، روند درونی تصمیم گیری هاشان و نمایندگی های رسمی و مشروعشان، آرزوها و مطالباتشان، چنان که تأیید می کنیم رسیدن به توافقی روشن جهت دفاع مشترک و هماهنگ از حاکمیت ملی و مخالفت قاطع با تلاش هایی که برای خصوصی کردن نیروی برق، نفت، آب و منابع طبیعی در جریان است.

به عبارت دیگر، ما از سازمان های سیاسی و اجتماعی چپ که رسمی نیستند [یعنی مورد تأیید رژیم حاکم نیستند] و اشخاصی که خود را چپ می دانند و به احزاب سیاسی رسمی وابسته نیستند دعوت می کنیم که در زمان و محل و نحوه ای که در موقع مناسب به آنها پیشنهاد خواهیم کرد ملاقات کنیم تا به کارزاری ملی و سراسری دست بزنیم.

از تمام گوشه و کنارهای قابل دسترسی میهن مان دیدن کنیم تا به سخن مردم خویش گوش فرا دهیم. این شبیه یک کارزار عمومی ست، اما چیزی به کلی متفاوت با آن است، زیرا انتخاباتی نیست.

برادران و خواهران،

این سخن و عهد ما با شما ست و ما اعلام می کنیم:

در جهان، ما بیش از پیش با مبارزه و مقاومت علیه نولیبرالیسم و در راستای مصالح بشریت همراهی و برادری خواهیم کرد.

و از این مبارزات، هرچند توانمان ناچیز باشد، پشتیبانی خواهیم کرد.

در چارچوب احترام متقابل، به تبادل تجاربمان، تاریخمان، ایده ها و رؤیاهایمان خواهیم پرداخت. در مکزیک، سراسر کشور را زیر پا خواهیم گذاشت و از ویرانه هایی که جنگ نولیبرالی برجا گذاشته تا انواع مقاومت و سنگرهایی که همه جا گسترده می شود دیدن خواهیم کرد.

ما به سراغ کسانی که این سرزمین و آسمانش را دست کم به اندازه ی ما دوست دارند خواهیم رفت و با آنان ملاقات خواهیم کرد.

ما از لارئالیداد تا تیخوانا به سراغ کسانی خواهیم رفت که می خواهند متشکل شوند، مبارزه کنند، آخرین امید را اگر هست محقق سازند تا این ملت نمیرد، ملتی که دست کم از زمانی که عقاب بر خار کاکتوس نشست تا ماری را تکه کند و ببلعد، در حرکت است و به پیش می رود.

ما پیش می رویم به سوی دموکراسی، آزادی و عدالت به نفع کسانی که از آن محروم مانده اند.

ما پیش می رویم با سیاستی از نوع دیگر، جهت دستیابی به برنامه ای چپ و یک قانون اساسی نوین.

ما از بومیان، کارگران، دهقانان، معلمان، دانشجویان، زنان خانه دار، اهالی محلات، مالکان خرد، مغازه داران خرد، شرکت های کوچک، بازنشستگان، اشخاص ناتوان از کار، مردان و زنان مذهبی، دانشمندان، هنرمندان، روشنفکران، جوانان، زنان، سالخوردگان، همجنس گرایان مرد و زن، پسران و دختران دعوت می کنیم که به صورت فردی یا جمعی در این کارزار ملی جهت بنای سیاست به نحوی دیگر، جهت تدوین برنامه ی مبارزه ی ملی و چپ و تدوین قانون اساسی جدید مستقیماً با زاپاتیست ها مشارکت و همکاری کنند.

این است سخن و عهد ما در آنچه خواهیم کرد و شیوه ای که با آن، کار را انجام خواهیم داد. این را اگر بخواهید در آن شرکت کنید، خود به چشم خواهید دید.

ما از مردان و زنانی که در دل و جان خویش اندیشه ای نیک دارند و با سخن ما موافق اند، و نمی ترسند، یا ترس دارند ولی خود را کنترل می کنند می خواهیم که اگر با ایده ای که اعلام می کنیم موافق اند، موافقت خویش را علناً اعلام نمایند و بدین ترتیب، ما بلافاصله خواهیم دید که با چه کسی و چگونه و چه زمانی این گام نوین به سوی مبارزه برداشته خواهد شد.

اکنون که شما به آن فکر می کنید، ما به شما اطلاع می دهیم که در این ماه ششم سال ۲۰۰۵، ما مردان، زنان، خردسالان و کهنسالان ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی تصمیم خود را گرفته ایم و این بیانیه ی ششم جنگل لاکاندونا را تأیید کرده ایم. کسانی که سواد دارند آن را امضا کرده و کسانی که ندارند بر آن اثر انگشت نهاده اند. اضافه کنیم که شمار کسانی که سواد ندارند هرچه کمتر می شود، زیرا در اینجا، در این سرزمین شورش به نفع انسانیت و علیه نولیبرالیسم در آسمان و زمین زاپاتیستی آموزش پیشرفت کرده است.

این بود سخن ساده ی ما خطاب به دلهای شرافتمند انسان های ساده و فقیر که مقاومت می کنند، که علیه بیعدالتی در سراسر جهان سر به شورش برداشته اند.

دموکراسی!
آزادی!
عدالت!

از کوهستان های جنوب شرقی مکزیک،
کمیته ی مخفی انقلابی بومیان، فرماندهی کل ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی.
مکزیک، ماه ششم یعنی ژوئن سال ۲۰۰۵.

Sexta Declaración de la Selva Lacandona , III en idioma Farsi (Persa) por
Andeesheh va Peykar Publications

www.peykarandeesheh.org

انتشارات اندیشه و پیکار